

РЕШЕНИЕ

№ 7455

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7904** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. В. Б. от [населено място] ,жк „О. 1“, [жилищен адрес] ап.11, ЕГН [ЕГН] и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.11 чрез адв.С. П. от САК срещу РЕШЕНИЕ от 01.04.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав по нахд № 11461/2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №93822 от 20.09.2011г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на основание чл.179, ал.3, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 (триста) лв. за нарушение на чл.139, ал.5 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че решението е постановено при несъобразяване със събраните доказателства и неизяснена фактическа обстановка. В съдебно заседание на 01.11.2013г. чрез процесуалния си пълномощник адв.С. П. поддържа жалбата по съображения, че не е посочено и установено конкретното място на нарушението, което е от съществено значение поради наличието на пътни знаци, за които обстоятелства пред СРС били събрани противоречиви доказателства. Поддържа, че преди мястото на установяване на нарушението

няма поставен пътен знак, указващ на използването на винетен стикер, а табелата за край на населеното място (гр.С.) се намира на повече от 500м. след КПП – В..Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства показанията на актосъставителя Г. С. Д., на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Й. С. С., на свидетел на наказаното лице Н. И. Б. - дъщеря на касатора, писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК и допълнително изискани справки от Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) и Областно пътно управление – С. на А.. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП административно нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 3-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 09.09.2011 г., около 04:30 часа в [населено място], по автомагистрала (АМ) «Т.» с посока на движение изход от [населено място] касаторът И. В. Б. управлявал л.а. марка „Опел Кадет” с ДК [рег.номер на МПС] без платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа и залепен винетен стикер на предното челно стъкло на автомобила. Нарушението било установено при проверка, извършена от служителите Г. Д. и Й. С.. За констатираното нарушение на чл.139, ал.5, вр. чл.100, ал.2 ЗДвП бил съставен АУАН № 93822 от 09.09.2011г. и издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление. В АУАН касаторът вписал възражения, че по всички бензиностанции от [жк]до КПП е имало само годишни винетки. В НП е посочена като нарушена нормата на чл.139, ал.5 ЗДвП - движението на определените в [Закона за пътищата](#) ППС по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на [чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата](#). Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно

споделя доводите на районния съдия за липса на допуснати при съставяне на АУАН и издаване на НП, съществени процесуални нарушения. Нарушението е описано по идентичен начин в АУАН и НП като установено «в района/до КПП – В.». Мястото на установяване на нарушението безпротиворечиво се установява от показанията на св.Д. и св.С., които безпротиворечиво установяват, че актът е съставен на КПП – В..

Касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК съставлява единствено същественото нарушение на процесуалните правила, т.е. това, което е довело до съществено ограничаване на процесуалните права на обвиняемия и което не може да бъде отстранено. Въз основа на словеното описание на нарушението в АУАН № 93822/09.09.2011г. съдът приема, че уличеното лице е разбрало повдигнатото му административно наказателно обвинение (управлява л.а. без платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа и без залепен винетен стикер на предното челно стъкло) и е успяло да организира защитата си срещу него. Указание в тази насока са вписаните в АУАН № 93822/09.09.2011г. възражения от лицето, че се е опитало да закупи винетен стикер. Правилно районният съдия е възприел тези възражения като адекватно възприемане и признание на фактическите констатации по акта.

Съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП за преминаване по републиканските пътища е въведена такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса. Съгласно чл.3, ал.2 ЗП автомагистралите са републикански пътища. Видно от схемата на пътен възел П-8 и АМ „Т.“, приложена към писмо на А. от 21.03.2013г. (стр.45 от делото пред СРС) КПП – В. се намира на 700 метра след началото на АМ „Т.“, т.е. на самата автомагистрала, за преминаването по която като републикански път, се изисква заплатена винетна такса. От същата схема се установява, че табелата за край на населеното място е преди КПП – В., в самото начало на АМ „Т.“. Т.е. налице е основание за заплащане на винетна такса за ползване на републиканската пътна мрежа поради излизане от населеното място. На следващо място е налице основание за заплащане на винетна такса поради безпротиворечивите данни относно местоположението на пътен знак Д25. Съгласно чл.121а от Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци с пътен знак Д25 "За използването на пътя се изисква платена винетна такса" се сигнализира републикански път, чието използване изисква платена винетна такса съгласно [чл. 10, ал. 2](#) от Закона за пътищата. Актосъставителят Д. установява в детайли случая - конкретно, че актът е съставен на КПП – В., като знакът за наличие на винетен стикер е преди КПП – В.. Свидетелят С. установява, че непосредствено след «Околовръстен път» и преди КПП – В. има знак за винетка, като актът е съставен на КПП – В., след знака и в зоната на действие на знака. Тези свидетелски показания правилно са възприети от районния съдия като съответстващи на писмените доказателства по делото. Оплакването на касатора за наличие на писмени доказателства, издадени от Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) и Областно пътно управление – С. на А., с противоречиво съдържание е необосновано. Съгласно писмо на Областно пътно управление – С. от 15.12.2012г. (стр.32 от делото на СРС) в началото на АМ „Т.“, преди КПП 51 „Черната котка“ има монтиран пътен знак Д25 „Винетка“. Съгласно писмо на А. от 29.10.2012г. (стр.38 от делото на СРС) при изхода на [населено място], в началото на АМ „Т.“, посока И., на км 0+200 дясно и ляво преди КПП –В., има монтиран

знак Д25 „Винетка“. Съгласно писмо на А. от 21.03.2013г. (стр.44 от делото на СРС) табела Д12 „Край на населено място“ има монтирана на 1330 метра преди КПП – В.. Приложена е схема на пътен възел П-8 и АМ „Т.“, от която ясно личи, че табелата за край на населеното място Д12 е преди КПП – В. /“Черна котка“/. Т.е. налице е и друго основание (извън табелата Д12 за край на населеното място) за заплащане на винетна такса и това е поставеният пътек знак Д25.

Съгласно чл.10а, ал.5 ЗП при заплащане на винетната такса се издава ценна книга, наречена "винетка", която удостоверява правото на ползване на републиканските пътища, като: 1. винетката се състои от две части; първата част е оформена за еднократно залепване в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло на пътното превозно средство и е осигурена срещу фалшифициране със защитни знаци; тя има и предназначението да удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи и 2. собственикът или ползвателят на ППС има право да ползва републиканските пътища на Република Б., като преминава по тях или по техните участъци с пътното превозно средство само когато е заплатена винетна такса за съответния период и категория на ППС и в долния десен ъгъл на предното стъкло на ППС е залепен валиден винетен стикер. При заплащане на винетната такса по чл.139, ал.5 ЗДвП лицето получава ценна книга «винетка», която е длъжно да залепи в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло, с което удостоверява правото си да управлява ППС по републиканските пътища. Касае се за взаимосвързани задължения на водачите и собственици на ППС, които са добили гражданственост на синоними: за движение по републиканските пътища е необходимо заплащането на винетна такса съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП, удостоверителен документ за което е издадената винетка. Водачът има задължението да залепи първата част от винетката в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло съгласно чл.100, ал.2 ЗДвП и чл.10а, ал.5 ЗП. Именно залепената в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло винетка удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи. Неизпълнението на всяко едно от посочените задължения за заплащане на винетна такса и за залепване на първата част от винетния стикер на предното стъкло има едни и същи правни последици, приравнени на неизпълнението на задължението да се заплати винетна такса при ползване на пътищата от републиканската пътна мрежа. Винетният стикер удостоверява заплатена пътна такса, поради което следва да бъде залепен на предното стъкло. Неизпълнението на визираното задължение е нарушение на нормата на чл.139, ал.5 ЗДвП. Като е достигнал до същите правни изводи районният съдия не е допуснал визираното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на свидетели и допълнителни справки от компетентните административни органи. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано с минималния законов размер на глоба по

чл.179, ал.3, т.4 ЗДвП. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 01.04.2013г. на СРС, НО, 3-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 01.04.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав по нахд № 11461/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.